

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (Gh. V. Bîrnaz)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Cernat, A. Pahopol A. Gavrilița)

DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM „Resan”
SRL împotriva ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL cu privire la
recunoașterea rezilierii și denunțării unilaterale a contractului, neexecutării
clauzelor contractuale și încasării cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL și a fost
menținută hotărârea din 29 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 16 august 2011, ÎM „Resan” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL cu privire la recunoașterea
rezilierii și denunțării unilaterale a contractului comercial pentru achiziția de
bunuri și prestarea de servicii nr. 592 din 16 iunie 2010, neexecutării clauzelor
contractuale și încasării cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii ÎM „Resan” SRL a indicat că, la 01 aprilie 2010, a
încheiat în calitate de furnizor cu ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL în
calitate de cumpărător contractul comercial pentru achiziții de bunuri și prestare de
servicii nr. 592 la 16 iunie 2010.

Clauzele contractuale prevăd că dacă niciuna din părți nu exprimă voința
contrară, contractul se prelungește automat, că denunțarea unilaterală a contractului
este permisă cu condiția preavizării în scris cu cel puțin 6 luni înainte de data

operării.

A explicat că pentru anul 2011 contractul a fost prelungit în mod tacit, iar la 10 mai 2011 a primit de la ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL un comunicat prin care a fost informată că articolele spre vânzare au fost blocate și că acordul comercial pentru anul 2011 nu va fi resemnat.

Solicitând explicații de la ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL, reclamanta a fost informată repetat că acordul comercial pentru anul 2011 nu va fi resemnat, că vânzările preconizate nu asigură venitul la care sau așteptat părțile contractante. În viziunea reclamantei acțiunile ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL sunt de reziliere și denunțare unilaterală a contractului.

În fața instanței de judecată reclamanta ÎM „Resan” SRL a solicitat recunoașterea rezilierii unilaterale de către ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a contractului comercial pentru achiziții de bunuri și prestări de servicii nr. 592 din 16 iunie 2010, recunoașterea denunțării unilaterale a contractului menționat, recunoașterea neexecutării de către ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a clauzei stabilite în pct. 11.1 din contract și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost admisă acțiunea depusă de ÎM „Resan” SRL.

A fost recunoscută rezilierea unilaterală de către ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a contractului comercial pentru achiziții de bunuri și prestări de servicii nr. 592 din 16 iunie 2010.

A fost recunoscută denunțarea unilaterală a contractului comercial pentru achiziții de bunuri și prestări de servicii nr. 592 din 16 iunie 2010 de către ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL și neexecutarea clauzei stabilite în pct. 11.1 din contract.

A fost încasat de la ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL în beneficiul ÎM „Resan” SRL suma de 300 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 28 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL și a fost menținută hotărârea din 29 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

Pentru a admite acțiunea instanțele ierarhic inferioare au reținut că, în legătură cu faptul că nici una din părțile contractului până la 31 decembrie 2010 nu și-a exprimat voința de încetare a relațiilor contractuale, acordul s-a prelungit pe anul 2011, respectiv până la primirea notificării expediate de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL la 10 mai 2011, contractul a fost valabil.

Totodată, în contractul comercial pentru achiziția de bunuri și prestarea de servicii, încheiat la 01 aprilie 2010, se utilizează două termene de desființare a acestuia – termenul de reziliere și de denunțare. În legătură cu faptul că în răspunsul din 28 iunie 2011, ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a confirmat notificarea sa din 10 mai 2011, indicând prevederile pct. 2.6 al contractului,

instanțele au concluzionat că întreprinderea pârâtă a desființat contractul în litigiu prin reziliere.

Sub acest aspect, instanțele au relevat în hotărârile sale că ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL nu a prezentat vre-o probă concludentă în vederea justificării temeiurilor de reziliere a contractului, mai mult pârâta nu a mai cumpărat marfă de la ÎM „Resan” SRL și nici nu a prestat serviciile prevăzute de contract și Anexa nr. 1 la contract cum ar fi serviciile de publicitate, marketing. Odată ce întreprinderea pârâtă și-a asumat obligațiunea de a presta serviciile definite într-un act juridic semnat aceasta este obligată să le execute, or neexecutarea acestor servicii nu denotă desființarea relațiilor contractuale.

Instanțele au respins argumentele ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL referitoare la faptul că notificarea din 10 mai 2011 nu poate fi interpretată ca o denunțare unilaterală a contractului ci doar un mesaj de informare, odată ce a fost expediată părții adverse peste 5 luni din momentul în care contractul deja a fost prelungit și era valabil în temeiul pct. 15.1, fără a fi solicitată de către ÎM „Resan” SRL confirmarea prelungirii relațiilor contractuale.

În continuare cu referire la pct. 11.1 al contractului, potrivit căruia denunțarea unilaterală este permisă cu condiția notificării prealabile a părții adverse cu cel puțin 6 luni înainte de data operării, instanțele au constatat că prin notificarea din 10 mai 2011 ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a înștiințat despre desființarea contractului fără data operării acestei desființări.

În concluzie, instanțele au constatat că ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a reziliat unilateral contractul prin înștiințarea ÎM „Resan” SRL cu notificarea din 10 mai 2011, fără a avea temeiuri, în lipsa datei operării desființării, fiind considerată desființare imediată, încălcând prevederile cu privire la notificarea prealabilă înserate în pct.11.1 al contractului.

La 18 septembrie 2013, ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea precum și a săvârșit alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Prin decizia din 04 decembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL, a fost casată decizia din 28 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău și a fost emisă a nouă hotărâre de respingere a acțiunii depusă de ÎM „Resan” SRL.

La 28 mai 2019, Agentul guvernamental al Republicii Moldova, Oleg Rotari, în temeiul art. 449 lit. g) al Codului de procedură civilă, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 04 decembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea acesteia, recunoașterea expresă a încălcării dreptului companiei

reclamante garantat de art. 6 § 1 din Convenție și, după caz, a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, casarea deciziei din 04 decembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, examinarea recursului declarat de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL doar după notificarea corespunzătoare a companiei reclamante despre depunerea recursului, însoțită de probe cu referire la recepționarea scrisorii Curții Supreme de Justiție în acest sens, urmată de o eventuală referință din partea companiei reclamante, adoptarea unei decizii de acordare a satisfacției echitabile pentru încălcările constatate prin aplicarea directă a art. 41 din Convenție într-un quantum proporțional cu cel acordat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa în calitate de despăgubire pentru orice tip de prejudiciu moral și/sau material, inclusiv costuri și cheltuieli de judecată, în beneficiul companiei reclamante.

În motivarea cererii de revizuire s-a indicat că, la 13 martie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova (în continuare Curtea Europeană sau Curtea) cererea ÎM „Resan” SRL (nr. 29333/14). Curtea a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. Totodată, Curtea a propus Guvernului să ajungă la un acord de reglementare amiabilă a prezentei cauze.

Așadar, în baza art. 11 din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, Guvernul a considerat judicioasă procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze, inițiind-o la 11 aprilie 2019, în timp ce înaintarea prezentei cereri de revizuire constituie o condiție necesară pentru soluționarea pe cale amiabilă a acesteia, cu scopul de a remedia încălcarea dreptului ÎM „Resan” SRL în baza art. 6 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție care decurge din prezenta cerere pendinte în fața Curții, în modul comunicat de către aceasta.

Revizuentul a afirmat că în fața Curții, ÎM „Resan” SRL pretinde încălcarea drepturilor sale garantate de art. 6 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, ca urmare a emiterii de către Curtea Supremă de Justiție a unei decizii în absența sa și a posibilității sale de a-și apăra propria poziție și interesele legitime. În particular, ÎM „Resan” SRL a pretins că prin eșecul de a fi informată despre depunerea unui recurs i-a fost încălcat dreptul de acces la justiție și, în urma emiterii unei decizii irevocabile în defavoarea sa, i s-ar fi provocat un prejudiciu material considerabil, motiv pentru care aceasta a insistat că a avut loc și încălcarea dreptului la respectarea proprietății sale.

Totodată, revizuentul a menționat că în jurisprudența sa, Curtea a statuat că dreptul la un tribunal este o componentă esențială a sistemului de garanții instituit prin art. 6 § 1 din Convenție, pentru ca orice persoană care este parte într-un proces civil să beneficieze de un proces echitabil. Printre altele, în cauza *Bellet v. Franța* (hotărârea nr. 23805/94, 4 decembrie 1995, § 38), Curtea a stabilit că dreptul de

acces la un tribunal trebuie să fie concret și efectiv. Eficiența dreptului de acces impune ca persoana să beneficieze de posibilitatea clară și concretă de a contesta un act considerat că ar constitui o ingerință în drepturile sale. Legislația referitoare la formalitățile și termenele care trebuie respectate pentru a formula o cerere vizează asigurarea unei administrări adecvate a justiției și, în special, respectarea principiului securității raporturilor juridice. Astfel, normele respective și aplicarea lor nu trebuie să împiedice justițiabilii în utilizarea unei căi de atac disponibile.

Cu referire la circumstanțele prezentei cauze, a precizat că Curtea Supremă de Justiție a emis o decizie de admitere a recursului ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL în lipsa referinței depuse de către ÎM „Resan” SRL, deși la materialele dosarului național există o scrisoare a Curții Supreme de Justiție de notificare a ÎM „Resan” SRL despre necesitatea depunerii referinței obligatorii la recursul declarat de către ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL.

De asemenea, făcând abstracție de lipsa semnăturii de pe scrisoarea Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2013 (care ar putea constitui o problemă din acest motiv), trebuie menționat faptul că la dosar nu există vreo probă care ar atesta faptul că ÎM „Resan” SRL ar fi cunoscut despre depunerea unei cereri de recurs de către ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL și examinarea acesteia de către Curtea Supremă de Justiție, precum și despre necesitatea depunerii unei referințe în acest sens.

Revizuentul a declarat că în circumstanțele descrise se poate reține prezumția că ÎM „Resan” SRL nu fusese în cunoștință de cauză despre depunerea unui recurs împotriva unei decizii în favoarea sa și, astfel, ea nu a beneficiat de posibilitatea clară și concretă de acces la o instanța de judecată în vederea formulării poziției sale asupra chestiunilor de drept (a se vedea *Brumărescu v. România* [MC], nr. 28342/95, §§ 61-62, CEDO 1999-VII; *mutatis mutandis*, *Ziliberberg v. Republica Moldova*, nr. 61821/00, §§ 37-42, 1 februarie 2005; *Godorozea v. Republica Moldova*, nr. 17023/05, § 32, 6 octombrie 2009).

Având în vedere faptul că totuși Curtea Supremă de Justiție a admis recursul ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL în lipsa referinței depuse de către ÎM „Resan” SRL și a emis o decizie în defavoarea acesteia, se notează că, în special în aceste circumstanțe, a fost necesară audierea pozițiilor tuturor participanților la proces, inclusiv a companiei reclamante, prin informarea certă a acesteia cu referire la înaintarea cererii de recurs și, după caz, prin citarea în modul corespunzător despre ședința de judecată.

În final, revizuentul a precizat că chestiunile cu privire la accesul la instanță în vederea formulării poziției sale asupra chestiunilor de drept a fost abordată de Curtea Europeană în cauza *Godorozea* (pre-citată, §§ 31-32), unde s-a constatat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție, în care s-a reținut că, „în practică, instanțele naționale nu acceptă în calitate de probă suficientă, proba ce confirmă doar faptul expedierii unei scrisori de către instanța de judecată și cer doada

recepționării”. În cele din urmă, Guvernul nu a demonstrat că reclamanta în speță a fost citată în modul corespunzător la ședința din 11 noiembrie 2004, în conformitate cu legislația și practica națională.

Prin încheierea din 14 august 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost constată încălcarea dreptului ÎM „Resan” SRL la un proces echitabil garantat de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, casată decizia din 04 decembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție și reținută prezenta cauza civilă în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinare în ordine de recurs a recursului declarat de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL.

La 10 septembrie 2019, ÎM „Resan” SRL a depus o referință la recursul declarat de către ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL solicitând respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de recurs constată că, decizia recurată a fost pronunțată la 28 mai 2013, expediată părților la 09 iulie 2013, fără a fi anexate probe ce ar demonstra cu certitudine data recepționării acesteia de către părți, astfel recursul declarat la 18 septembrie 2013 a fost depus cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă.

În corespundere cu art. 444 al Codului de procedură civilă, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, recurenta și intimații au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. (*mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs. Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75)

Subsidiar, în § 26 – 27 ale deciziei Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 al Codului de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând hotărârea contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră

recursul declarat de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârilor contestate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Pe parcursul examinării cauzei în fazele procesuale anterioare s-a constatat cu certitudine că, la 16 iunie 2010, ÎM „Resan” SRL și ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL au încheiat contractul comercial pentru achiziții de bunuri și prestări de servicii nr. 592. Punctul 15.1 prevede că contractul intră în vigoare începând cu data de 01 ianuarie 2010 și este valabil până la 31 decembrie 2010. Contractul se prelungește automat dacă nici una dintre părți nu își exprimă voința contrară.

Conform pct. 11.1 din contract, denunțarea unilaterală a contractului este permisă, cu condiția notificării scrise prealabile celeilalte părți cu cel puțin 6 luni înainte de data operării.

Prin intermediul corespondenței electronice ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a comunicat ÎM „Resan” SRL despre voința de a nu prelungi contractul comercial pentru achiziții de bunuri și prestări de servicii nr. 592 din 16 iunie 2010 pentru anul 2011. Corespondența dintre întreprinderi a generat înaintarea de către ÎM „Resan” SRL, la 16 august 2011, a prezentei cereri de chemare în judecată.

În corespundere cu prevederile art. 668 alin. (3) al Codului civil (în redacția în vigoare la data nașterii raportului juridic), contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților dacă legea nu prevede altfel, iar potrivit art. 733 coroborat cu 748 al aceleiași legi, contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decât în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților. Dacă motivul rezilierii constă în neexecutarea unei obligații contractuale, rezilierea este admisibilă numai la expirarea fără rezultat a unui termen de remediere (termen de grație) sau după o somație rămasă fără efect.

Reieșind din cele constatate Colegiul lărgit ajunge la concluzia că, între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Prin urmare, obiectul contractului comercial nr. 592 la 16 iunie 2010 este achiziția de bunuri de la ÎM „Resan” SRL conform comenzilor efectuate de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL și prestarea de către ultima a serviciilor de marketing, publicitate (catalog, flyer, panouri informaționale etc.), distribuție națională, expansiune.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, Colegiul observă că, în fazele procesuale anterioare corect s-a ajuns la concluzia că, notificarea din 10 mai

2011 reprezintă o notificare de reziliere a contractului comercial, or ulterior la 28 iunie 2011, ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a confirmat poziția sa expusă în notificare.

Dincolo de interpretările lingvistice a textului notificării, de persoana responsabilă pentru expedierea notificării din 10 mai 2011, ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a creat o bănuială rezonabilă de desființare a acordului semnat cu ÎM „Resan” SRL, fapt ce se confirmă suplimentar prin neexecutarea de către întreprinderea recurentă a serviciilor asumate.

Astfel, intimata ÎM „Resan” SRL s-a opus acestei intenții de reziliere a contractului, urmărind scopul legitim de executare reciprocă a contractului, livrând la necesitate conform comenzii bunuri (apă potabilă), iar recurenta urmând la rândul ei să-i promoveze produsul prin diferite metode stipulate în contract.

Deși pe parcursul examinării cauzei ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL a negat neexecutarea contractului, confirmând de nenumărate ori că contractul este valabil și produce efecte juridice (până la 22 decembrie 2012), obiecțiile acesteia au rămas declarative, or careva contraprobe, în ordinea prevăzută de art. 118 ale Codului de procedură civilă, la cele invocate în acțiune nu au fost prezentate.

Astfel fiind constatat, notificarea de reziliere din 10 mai 2011 a fost expediată în adresa ÎM „Resan” SRL cu încălcarea prevederilor contractului și anume pct. 11.1 menționat supra, fără respectarea termenului prealabil de cel puțin 6 luni înainte de data operării. Mai mult, notificarea nici nu conține data operării, iar în raport cu celelalte circumstanțe redade supra, prezumându-se rezilierea imediată.

În opinia Colegiului lărgit, instanțele ierarhic inferioare corect au constatat ca fiind neîntemeiată rezilierea contractului nr. 592 la 16 iunie 2010 de către ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL la data de 10 mai 2011 și ca fiind efectuată cu încălcarea prevederilor pct. 11.1 al contractului, iar careva interpretări eronate a legii nu au fost admise.

Atât prima instanță cât și instanța de apel au dat o apreciere justă și obiectivă probelor prezentate de părți și administrate de instanțe, în raport cu explicațiile părților și au constatat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar Colegiul lărgit analizând minuțios hotărârile contestate în raport cu criticile invocate în recurs nu a găsit careva încălcări care ar fi dus la soluționarea greșită a cauzei.

În context, ținând cont de natura litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul judiciar opinează că a examinat principalele întrebări juridice puse în prezenta cerere și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor invocate, cu privire la fondul cauzei civile.

De fapt, acestea sunt argumente accesorii care depind în funcție de cele principale. Acestea, în esență, nu au forță juridică de a influența prezenta soluție pe caz (a se vedea, *printre alte autorități*, cauza Kamil Uzun vs Turcia, hotărârea din

10 mai 2007, § 64; cauza Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs România (Marea Cameră), hotărârea 17 iulie 2014, § 156).

Astfel, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL împotriva deciziei din 28 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău, este neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei din 28 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 29 octombrie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL.

Se menține decizia din 28 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 29 octombrie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău emise în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Resan” SRL împotriva ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL cu privire la recunoașterea rezilierii și denunțării unilaterale a contractului, neexecutării clauzelor contractuale și încasării cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu